

on. Efter denne bestemmelse kan ingen kendes skyldig i strafbart forhold på grund af en handling eller undladelse, der ikke udgjorde en forbrydelse efter national eller international ret på det tidspunkt, da den blev begået. Der kan heller ikke pålægges en strengere straf end den, der var anvendelig på det tidspunkt, da lovovertrædelsen blev begået. Bestemmelsen forbyder således nykriminaliseringer og strafskærpelser med tilbagevirkende kraft, men afskærer efter Justitsministeriets opfattelse ikke forlængelse af forældelsesfristen for forbrydelser, der ved lovændringen endnu ikke er forældet efter de hidtidige regler.

Til § 4

Bestemmelsen indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Lovens § 1 kan dog helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. For Grønland gælder en særlig kriminallov, og der er derfor ikke foreslået en hjemmel til at sætte de lovændringer, der er omfattet af lovens § 1, i kraft for Grønland. For både Færøerne og Grønland er der en særlig retsplejelov, og forslaget indeholder derfor ikke hjemmel til at sætte lovens § 2 i kraft for disse dele af riget.